

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział VI Karny, w składzie:

Przewodniczący: *sędzia Przemysław Wielgusz*

Protokolant: -----

po rozpoznaniu zażalenia pełnomocnika Spółdzielni Mieszkaniowej „Dębina” na postanowienie prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda w Poznaniu z dnia 27.10.2021 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny z art. 296 §1 k.k., art. 270 §1 k.k. i art. 267d §1 ustawy z dnia 16.09.1982 r. – Prawo spółdzielcze sygn. akt 4244-1. Ds. 29.2021 na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27.10.2021 r. prokurator Prok. Rej. Poznań-Wilda w Poznaniu odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. nadużycia w okresie od 2017 roku do dnia 26 lipca 2021 roku w Poznaniu uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez zastępcę Prezesa Spółdzielni Mieszkaniowej „Dębina” w Poznaniu zobowiązanego na podstawie umowy o pracę z dnia 30 września 2008 roku w powiązaniu z Regulaminem Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „Dębina” w Poznaniu do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółdzielni podczas i w związku z przetargiem, zawarciem umowy i pracami remontowo-budowlanymi na budynku os. Dębina 16 ABC a także awarią wodociągową z przełomu 2019/2020 roku i ubytkami wody niezbilansowanej z tym związanymi i przez to wyrządzając Spółdzielni Mieszkaniowej „Dębina” znaczną szkodę majątkową w kwocie 9994.000,00 złotych, tj. o czyn z art. 296 §1 k.k. – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;

2. podrobienia w nieustalonym bliżej okresie do dnia 22 października 2017 roku w Poznaniu dokumentu w postaci protokołu końcowego odbioru robót wykonywanych przez ZURB MARBUD Leszek Dudek na budynku 16ABC os. Dębina w Poznaniu i przedłożenia go jako autentycznego komisji Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Dębina” w Poznaniu, tj. o czyn z art. 270 §1 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;

3. przedstawienia organom Spółdzielni Mieszkaniowej „Dębina” w Poznaniu w okresie od 12 kwietnia 2018 roku do 19 maja 2020 roku w Poznaniu nieprawdziwych danych poprzez powoływanie się na numer uprawnień budowlanych w protokołach z okresowej kontroli obiektów z dnia 12 kwietnia 2018 roku, 29 maja 2019 roku, i 19 maja 2020 roku mimo braku formalnego członkostwa w Wielkopolskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa, tj. o czyn z art. 267d §1 ustawy z dnia 16.09.1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 roku, po. 648) - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;

Na powyższe postanowienie zażalenie w ustawowym terminie złożył reprezentujący SM „Dębina” w Poznaniu pełnomocnik – adw. Jacek Zbierski, który zaskarżył w/w postanowienie w całości i zarzucił mu naruszenie: przepisu postępowania, mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia – tj. art. 17 §1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie pozwala na poczynienie takiego ustalenia, a to w następstwie przeprowadzenia dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie: tj. zeznań Mariana Suchanowskiego poprzez przyznanie pełnej wiarygodności jego zeznaniom i przyjęcie, że są one w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, w sytuacji gdy świadek nie mógł składać zeznań w imieniu pokrzywdzonej, a jednocześnie nie mógł mieć wiedzy na temat ewentualnej świadomości

członków Rady Nadzorczej Spółdzielni poprzedniej kadencji w przedmiocie prawidłowości wydatkowania środków Spółdzielni w związku z realizacją modernizacji budynku 16ABC na osiedlu Dębina; tj. protokołów z posiedzeń Komisji Technicznej Spółdzielni z dnia 30.11.2017 r., 22.01.2018 r. i 19.09.2018 r. oraz protokołów posiedzeń Komisji Rewizyjnej z dnia 24.09.2018 r. i 09.12.2018 r. poprzez przyjęcie, iż zawarte tam treści są wystarczające dla przyjęcia, że członkowie rady Nadzorczej mieli wiedzę w przedmiocie prawidłowości wydatkowania środków Spółdzielni w związku z realizacją modernizacji w/w budynku, pomimo dużego poziomu ogólności tych dokumentów i braku weryfikacji tych okoliczności poprzez przesłuchanie ówczesnych członków Rady Nadzorczej oraz braku weryfikacji tych dokumentów pod kątem dwóch kopii końcowego protokołu odbioru robót w ramach wykonywania umowy pomiędzy Spółdzielnią a firmą ZURB MARDUD Leszek Dudek, poprzez pominięcie w procesie oceny tego dowodu i weryfikacji sposobu posłużenia się dwoma wersjami tego dokumentu przez Krzysztofa Mieszalę. Ponadto skarżący zarzucił przedmiotowemu orzeczeniu obrazę art. 297 §1 k.p.k. w zw. z art. 2 §1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia wyczerpującego postępowania dowodowego, odmowę wszczęcia postępowania przygotowawczego, a w konsekwencji nie zrealizowanie ustawowych zadań tegoż postępowania. W szczególności, zdaniem autora zażalenia należało przesłuchać kolejnych świadków celem wyjaśnienia okoliczności o istotnym znaczeniu dla sprawy, zweryfikowania wiarygodności zeznań Mariana Suchanowskiego i w dalszej kolejności twierdzeń Krzysztofa Mieszali., ponadto przeprowadzić należało dowód z dokumentacji księgowej SM, w tym zwłaszcza faktur za zużycie wody w tym tzw. wody niezbilansowanej za okres 2019 r., jak również dowód z dokumentacji dotyczącej naprawy awarii sieci wodociągowej celem ustalenia kiedy zostały podjęte przez Krzysztofa Mieszalę czynności ustalenia czy i gdzie doszło do awarii, a w konsekwencji ustalenia czy doszło do zaniedbania przez niego obowiązków co mogło narazić SM na szkodę. Autor zażalenia zarzucił również naruszenie art. 10 §1 k.p.k. w zw. z art. 9 §1 k.p.k. w szczególności poprzez zaniechanie uzyskania od Urzędu Miasta Poznania protokołów przeglądów infrastruktury i obiektów budowlanych znajdujących się na terenie Spółdzielni podpisanych przez K. Mieszalę celem weryfikacji, czy faktycznie posługiwał się on nieważnymi uprawnieniami budowlanymi. Biorąc powyższe pod uwagę skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, zlecenie Prokuraturze przeprowadzenia wnioskowanych czynności i kontynuowanie postępowania przygotowawczego.

Prokurator nie przychylił się do złożonego zażalenia i skierował je do Sądu, wnosząc o jego nieuwzględnienie. W pisemnym uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie z dnia 14.02.2022 r. Prokurator wskazał, iż skarżący nie podnosi w swoim zażaleniu żadnych nowych okoliczności mogących mieć wpływ na zmianę podjętej decyzji merytorycznej i tym samym uznać je należy za wyraz niezadowolenia z treści podjętej decyzji. Ponadto, prokurator wskazał, iż przed podjęciem rozstrzygnięcia dokonano szeregu czynności sprawdzających i zgromadzono obszerny materiał dowodowy, z którego nie wynika, by czyny opisane w zawiadomieniu wypełniały znamiona art. 296 §1 k.k., art. 270 §1 k.k. i art. 267d §1 ustawy z dnia 16.09.1982 r. – Prawo spółdzielcze. Prokurator zaprzeczył jednocześnie, iż nie podejmowano z urzędu dalszych czynności zmierzających do zweryfikowania zawiadomienia. Na etapie postępowania międzyinstancyjnego uzyskano bowiem dokumenty związane z awarią instalacji wodociągowej, a z faktu odzyskania części kwoty od Aquanet, wynika, iż przedsiębiorstwo przedstawiło przedstawione przez Spółdzielnię argumenty. Ponadto, uzyskano od Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa pismo, z którego wynika wprawdzie, iż Krzysztof Mieszala skreślony został z listy członków WOIB, co nie jest jednak równoznaczne z utratą uprawnień budowlanych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Po zapoznaniu się z materiałem stanowiącym podstawę zaskarżonej decyzji procesowej, jak również treści zażalenia pełnomocnika skarżącej – należy w pełni podzielić stanowisko prokuratora zaprezentowane w zaskarżonym postanowieniu, jak również w jego pisemnej odpowiedzi na złożone zażalenie, załączonej do akt wraz z samym zażaleniem. Podkreślenia bowiem wymaga, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, na podstawie którego prokurator wydał decyzję merytoryczną w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie był wystarczający i zupełny, a konstatacji takiej nie zmieniają podnoszone przez skarżącego twierdzenia i postulowane do przeprowadzenia dodatkowe czynności procesowe.

Jednoznacznie wskazać bowiem należy, iż wszelkie istotne w kontekście podjęcia zaskarżonej decyzji kwestie zostały przez prokuratora wszechstronnie i należycie rozważone w obszernym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, a tym samym ich powtórne omawianie przez Sąd – w pełni je podzielać uznając przy tym za własne – pozostaje zbędne. Wskazać przy tym należy, iż zarzut błędu "dowolności", a taki został w rzeczywistości sformułowany w zażaleniu, jest jednak tylko wtedy słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez organ orzekający z okoliczności ujawnionych w toku postępowania nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, przy czym dla swej skuteczności wymaga on od apelującego (skarżącego) wykazania, jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania dopuścił się organ w dokonanej ocenie materiału dowodowego a nie tylko ograniczenia się do własnej oceny tego materiału (por. podobnie wyrok SN z 20 lutego 1975 r., II K 355/74, OSNPG 1975, Nr 9, poz. 84; wyrok SN z 22 stycznia 1975 r., I KR 197/74, OSNKW 1975, Nr 5, poz. 58). Przy czym trzeba zauważyć, iż zarzut ten dla swej skuteczności powinien obejmować całość istotnego materiału dowodowego, a nie tylko fragment tego materiału. Poza bowiem samym stwierdzeniem błędu w ustaleniach faktycznych, jak i obraży przepisów postępowania wymaga dodatkowo wykazania, iż uchybienia te mogły mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

W świetle powyższego, zarzuty sformułowane przez autora zażalenia nie znajdują uzasadnienia w aktualnym stanie sprawy. Przede wszystkim za chybiony uznać tu należy, zarzut błędnej oceny zeznań Mariana Suchanowskiego, który zdaniem autora zażalenia – nie mógł zeznawać w imieniu pokrzywdzonej, albowiem w dniu 21.09.2021 r. zrezygnował on z funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej SM „Dębina” jak również członka tej Rady, a równocześnie nie mógł posiadać wiedzy na temat ewentualnej świadomości członków Rady Nadzorczej Spółdzielni dot. prawidłowości wydatkowania środków spółdzielni w związku z realizacją modernizacji budynku 16ABC przed 19 czerwca 2019 r. kiedy to dopiero został jej członkiem. Wskazać należy, iż twierdzenia takie pozostają w sprzeczności nie tylko rozumieniu pojęcia „świadka” w ujęciu procesowym, lecz przede wszystkim z samą treścią zawiadomienia skarżącej z dnia 13.09.2021 r., reprezentowanej właśnie przez Mariana Suchanowskiego (wówczas jeszcze jako Przewodniczącego Rady Nadzorczej). Tym samym, to nie pełniona przez Mariana Suchanowskiego w SM rola, lecz wiedza jaką posiadał w niniejszej sprawie upoważniała organy ścigania do jego przesłuchania w charakterze świadka w sprawie. Wiedza ta mogła z kolei obejmować również okres, gdy nie był on formalnie członkiem wskazanego organu kolegialnego i wynikać z później powziętych przez niego informacji. Co najistotniejsze jednak to to, że zeznania te znajdują jednak potwierdzenie w przedstawionej przy zawiadomieniu dokumentacji, która również została poddana przez prokuratora gruntownej analizie i ocenie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, a która to analiza także nie wykracza, w ocenie Sądu, poza granice i ramy oceny swobodnej, uwzględniającej zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego.

W kontekście powyższego, wskazać również należy, iż podważając przydatność i – jak się również zdaje – wiarygodność zeznań Mariana Suchanowskiego m.in. z uwagi na przekazywanie przez niego informacji dot. okresu przed 19 czerwca 2019 r. kiedy to świadek nie był jeszcze członkiem Rady Nadzorczej SM „Dębina”, autor zażalenia nie dostrzega jednak jakkolwiek z tym sprzeczności postulując jednocześnie przeprowadzenie dowodu z zeznań Marii Grzelak, Małgorzaty Gerwazik czy Elżbiety Kadow na okoliczności tożsame w istocie co przesłuchanie Mariana Suchanowskiego, w sytuacji gdy z informacji uzyskanych w rejestrze KRS jednoznacznie wynika, że osoby te weszły w skład Rady Nadzorczej SM „Debina” w Poznaniu również dopiero drugiej połowie 2019 r., a zatem idąc tokiem rozumowania skarżącego także nie mogły mieć wiedzy m.in. na okoliczność zakresu naruszeń dokonanych przez Krzysztofa Mieszalę w tym okresie, co też stanowiło główny przedmiot zawiadomienia w niniejszej sprawie. Ponadto, zauważyć należy, iż wskazując, że zeznania Mariana Suchanowskiego nie mogły stanowić dla organów ścigania podstawy dla ustalenia ewentualnej świadomości członków Rady Nadzorczej Spółdzielni poprzedniej kadencji, w dalszej części swojego uzasadnienia żalący twierdzi jednak, iż ewentualna świadomość tych członków co do przekroczenia wydatków przez Zarząd dot. roku 2017 i remontu budynku 16 ABC pozostaje bez znaczenia dla prawnokarnej oceny tego zdarzenia, zaś fakt, że decyzję w tym zakresie podejmował zarząd oraz inni członkowie komisji winna podlegać osobnej weryfikacji a nie stanowić przesłanki zwalniającej Krzysztofa Mieszalę z ewentualnej odpowiedzialności.

Biorąc powyższe pod uwagę, uznać zatem należało, iż czynności, których przeprowadzenia czy też wyjaśnienia domaga się skarżący pozostają zbędne dla poczynienia prawidłowych i kompleksowych ustaleń faktycznych i prawnych w niniejszej sprawie. Sprzeczność twierdzeń podnoszonych przez skarżącego w złożonym zażaleniu, jak również wyczerpujący tok rozumowania zaprezentowany przez prokuratora w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, uzasadniają w istocie niecelowość wszczynania postępowania z uwagi na stwierdzony w czynach opisywanych w zawiadomieniu brak znamion czynów zabronionych i tym samym przemawiać musiały za pełnym podzieleniem przez Sąd zapatrywań jakie legły u podstaw wydania zaskarżonego postanowienia w niniejszej sprawie czego wyrazem pozostaje jego utrzymaniu w mocy.

sędzia Przemysław Wielgusz

Na powyższe postanowienie zarządzenie
nie przysługuje zażalenie

godność podpisu z oryginalnym
poświadczam
Poznań, dnia 31-05-2022
Kierownika Sekretariatu
SEKRETARZ
[Podpis]